

טחנות כהונה

1234567 חתימה

וילם מבית כלוחמים ון יי' טנש ב'ת'פ'ט
ספר כלוחם לעיל בג'ר טומס כה'ג פ' פ'ז
יען מרענן קרי טומס גdem סלהויר יי'ג
ויטן: ס'ג וכנים רק טומס צה'ל סלהויר זמ'ג
זוננים כר. ויטן זמ'ל טומס צה'ל סלהויר זמ'ג
טלול ובל ממה פפה'וט: היה משלחו
סמייד טיס טומס לוח' ציון לדען כל-
סס: בא והשייה. ורבי מינינו נט'
סלאנבר ל'ג'ע: ירע. רני חילג. ועת
טב'לו טיס חומר. זה: קם נסב
א. לך רשות מר'ע ותכל' לו: ס'ג
עוויל גטו ציקוס כ'. פ'ג' טיס דוד'
בצוק' ציוו ומלחה טפא'טו טו'וים כל
לד מהר ולע' טס ציון מה'
ז'ין כל וזה צפרא' מה'ג מל' פ' צמפל'
אל' בו. סקל' ויטכ' לו מל' מל'ו'קן
על מוקס טמלה'וט. טס בטיס
ד-רטלי'ה. קל' סגד'ות טמלה'וט זמ'
וילג' קולק' פ'יך' עט' וטל' לך' ואפ'ן
צמו': ויטכם לב'ינו פפה'וט. גרט'ו'
גמפל' גט' נט' כל' טר' מבעבע.
וופר גבר�ו כל' טיטחומו ויל' יצ'ל'
טמ'ס
ת' ירושם. בוכות שבטים. (גר'ת'ם
קורתך. בוכות תרומה (טומס כ'ג)
ביב' לטעה'ן מן הענן ויאמר יי' אל'
יבא בכל' עט. א'ר' יהודה ב'ג'
חות לשעה ואל' יבא' בכל' עט. יש'
ש עת ל'ג'ב' שניה (חמל'ס ק'ט) עד'
עד בא עת הארץ. יש' עת לעולם
עת ליום ולא עת לשנה ולא עת
הזה. ר' יהודה ב'ג' אל'ע'ור אמר'
ל' שמעון בן יהאי ר' הילו' למד'
א' היה שלח וידע מה' בנו ביתיה.
שיש' לו בת בוגרת ליל' וישראל.
אל' ויתוב לה' על מלוחתן דנש'א
וירק' בינו' נכס אחורה פתאות. לא'
זינה לי'. באorthה' שעיה חורה נפשה
שפטש מטה' ערום. והואמר דבר'ם
פטעאות. ואל' חנס' לבית פטעאות.
שם' וונשטע קל'. ד'א' בנות יבא'
ארון

סדר אחרי מות פרשה כא

כט' כט' מוג'ת סלהנ'ר'ויס ון יי' טנס בז'ט
 טושנפר קל'היט' לעיל נג'ר' טוף פ' פ' ז'
 מהו לפ' פרנש סרי טפסה גז'ה סלהנ'ר'ויס
 סרטס וטב: פ' ג' ווינס דק טיכנס סהדר ט':
 בל' זוגים כר. וטיש נזה'ה טיט' סטמע
 קול' טעל ובל' טמך פטולוס: היה משלחו
 ענייניס: בא והשי'אה. ווינס חינען גל'
 בייל' סדכ' ל'ע: יודע. רבי חינען. וועט
 וסצ'ן טגענו טיס קומרא. זא: קט' נסב
 דרשנותא. נקט רצוח מרא'ע וטלך לו: פ' ג'
 גש' לעיל צב' ציטס כ'. פ' טיס וויל'
 ליככם צפוך ציזו ומולחא טפפכו פוווות כל
 צוות נאל' מהר וול' יונ' הא טיס ציזו גל'
 גל' וועין כל זא זא נפרך מ' גל' פ' צמפל'
 כט'ונוי: אול' בר. סקל' וויב' לו מל' מל'ווקן
 פירוט טל' מקס טטמל'היס. טס סטטיס
 מיס: דט'לי'היא. קול' סטטורה טט'הו זם
 חיל'וון ומל' קול'ט פ' דק' וועל' לך' ואפ'זון
 טט'ו זמו: וויל'ם גב'ינו פטולוס. גרטס'
 וועין נומל' וויל' נט' כל טר' מבעבע.
 מהנ'ן ומאל' נגרנוו כל' טיטטמאו וול' יונ'

דברו. פסקוק וס' למלאר על
כטפלוות מלכני ומכל טהום נכו-
ונכון ווועוף טיס זיין ל' סקס
טס ון כטב סטפומוול צטלט
בקברגיטאון. מאיגע בקטפוי ולרט
ואתם עדי וווער. סייפס דקר'
טוי מטס כגעז מלה. מוא' ננד
עליל' של מצות. דרכ' פמאנול'

מהלך כל מתרגל מושך נפשך בון ומון למלוךך
מלשם חכינו: עזיר דמר. אף מטהלך גמפני
מהלך נכסך יוכן נטלא: ס' י' פיעס כני' עד חמוץ
לענין מהלך זוכנים וכו' פיעזוו עלו גלב' וכונסת
ספהלך מלשן רכ' סעהלך ושי' יונט' לח' פולח' דב'
ומונגב טימך כו': ס' ג' למלנס געט' מלט: ס' ג'
גאנץ' ווילק', לר' גאנץ' פתר קרי' גאנטפ'ו' לאל'
לי' גאנץ' לשלט' יטקיע' חדס פולט' גאנטפ'ו'
ארכ' כ' ווינז מוה נידח' טופ' מס' ארכ'ו'
וונפ' כל' נמאנו: דיזתק. פ' טערק' לסון סייג
וועיגלע א.ב. טעלס ייטסס ווינגד' לו' גאנז'
לענין חדס סנטפ'ו'ו ופסמו ווירומו לו' ולרט
האנצעל' חילצ'ל' כל' מספי': זהאות איזטור' כו'.
זונקס גויל' קדריות: נחאמו' ברבריט. וויסטומו'ו
סיל' סנטפ'ו'ו זונל' ווילטול' נכל' מע' כל'לתקן:
יש' עט' לשעה טר. נכל' מע' ספהלך מטמאצ'
בכל' מנט' קנטפע: זומיס במשורה תשתתה.
וכסוח' גאנל' מיניס' לוט' מגס' געד מע' וויל'
קייט' נוי' תעס'ו'ז' נו'ס מע' געד מע' וויל'
יעשמי' למלה גל' פז'ו' ממקרע' שלטנו' לכחיג'
לו'ס מגס' געד גע'ו': להחצנתה השנה. מיטס'
דקרע' נטס' נטס' ..אלטליך': ערד' שט' בא'

ט' מיליה (טמיטס ל"ט) יוצאה בורית. מכות שבת (פס כ"ז) אשור אונוש יעשות מיליה (טמיטס ל"ט) יוצאה אשור דבר. למל' אובייטם. בכותות יהודיה (לכxis ל"ג) מואחרת וזה אמר החרוזת. בכותות המעשירות (מלולט ב') ובחנוני נא בזאת. בכותות טשנה דבר אל אהרן אהיך. א"ד אהרן אמר לו לך נחמו בדברים כד"ר סמן צער גודל היה לו למשה בדבר זה. אמר אווי לי שמא גודף עת. ל"טום (תיקוקן ל') וטמים במשורה חשתה. יש עת לשנה. שנאמר עת בא דברך יש עת לע' שנה. שנאמר (לילול ט') למלאות להלבות (טפסלט ז') מותה שתחיה בלבך מעט רגש. אמר הקב"ה למשה לא כי ליליב' שמה ולא עת לע' שמה ולא עת לעולם. אלא בכל שעיה שאתה בשליטם ומשה ווין כל'ו רמניט. ורבנן אמר בשבעים ושנים זונין תחודה אgel ר' עקיבא בכני ברך. שהוא שם י"ג שנה. רבבי' היה משלה לא אשתו ואמרה לו בתק' בגירה כא החשיאת. ואעפ' ב' צפה ר' ייז' מהו הוא אומר בס' נקב' רשות ואול בעי לעילן בנו ביתיה ואויל שמע קלחון דמליחתא אמרין בה תניא מלוי קולחן ומליק לך. ס' הספקה אשתו לרואתו עד שצאתה נשמה. אמר לפניו ר' רבש"ע ענין לטנטה. א"ד שטמעון בן יהוא ד' דרכיט ותקב"ה שונאנ. אף אמי אי שביבו לבין אשתו בפחדם. והונכם לביתו פחאים. ואצ"ל בתק' ביתיה כתק' בגירה שהדר עבדך ותנה לך. רב' יונן כד דוה מליק למשאל,

אמריקן

342